

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ជនគ្រប់រូបដែលជាប់ចោទក្នុងបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌមានសិទ្ធិ ជាអំណាចមួយចំនួនតាមច្បាប់ជាតិ និងអន្តរជាតិ

**ការធ្វើទារុណកម្មខាងផ្លូវចិត្ត
និងផ្លូវកាយដោយមន្ត្រី
នគរបាល និងអាជ្ញាធរត្រូវ
បានហាមឃាត់**

ប្រសិនបើនៅដំណាក់កាលណាមួយនៃនីតិវិធី មន្ត្រីនគរបាល ឬអាជ្ញាធរបានប្រើប្រាស់អំពើហិង្សា ឬគំរាមកំហែង ដើម្បីទទួលបានចម្លើយសារភាពរបស់អ្នក អ្នកគួរតែប្រាប់មេធាវីរបស់អ្នក និង/ឬ រាយការណ៍អំពីបញ្ហានេះទៅ តុលាការឲ្យបានឆាប់រហ័ស តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ។ ចម្លើយដែលទទួលបានក្រោមការបង្ខិតបង្ខំខាងរូបកាយ ឬខាងផ្លូវចិត្ត គ្មានតម្លៃជាកស្តុតាងទេ ។

មាត្រា ៣៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ("រដ្ឋធម្មនុញ្ញ") មាត្រា ១៤ (៣)(ឆ) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ ("ក.អ.ស.ព.ន") និងមាត្រា ៥ នៃសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ("ស.ស.ស.ម") ។

**សិទ្ធិយល់ដឹងពីបទចោទ
ប្រកាន់ និងមូលហេតុនៃ
ការចោទប្រកាន់**

អ្នកមានសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មានពីចៅក្រមអំពីបទល្មើសដែលត្រូវចោទប្រកាន់ ពេលវេលា និងទីតាំងដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តិ ។

មាត្រា ១៤៣ និងមាត្រា ៣២៥ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និង មាត្រា ១៤ (៣)(ក) នៃ ក.អ.ស.ព.ន។

សិទ្ធិនៅស្ងៀម

អ្នកអាចឆ្លើយ ឬមិនឆ្លើយដោយសេរី ទៅនឹងសំណួរណាមួយដែលត្រូវបានសួរមកកាន់អ្នក ។ ប្រសិនបើអ្នកសម្រេចមិនឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរ នោះតុលាការមិនអាចយកការនៅស្ងៀមរបស់អ្នកធ្វើជាមូលដ្ឋានក្នុងការសម្រេចអំពីទោសកំហុសរបស់អ្នកឡើយ ។ តុលាការសម្លាងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនតែទៅលើភស្តុតាងដែលមាននៅក្នុងសំណុំរឿង ឬដែលត្រូវគេបង្ហាញនៅពេលសវនាការប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ១៤៣ និងមាត្រា ៣២១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

សិទ្ធិទទួលបានមេធាវី

ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានចោទប្រកាន់ក្នុងបទឧក្រិដ្ឋ ឬអ្នកជាអនីតិជន (អាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ) អ្នកត្រូវតែមានមេធាវីការពារ ។ ក្នុងករណីដែលអ្នកគ្មានមេធាវី តុលាការគប្បីផ្តល់មេធាវីដល់អ្នក បើពុំដូច្នោះទេ អ្នកអាចធ្វើការស្នើសុំទៅចៅក្រមដើម្បីរកមេធាវីឲ្យអ្នកបាន ។

ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានចោទប្រកាន់ក្នុងបទមជ្ឈិម នោះការមានមេធាវីការពារមិនមែនជាការចាំបាច់ដែលតម្រូវដោយច្បាប់នោះទេ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកនៅតែមានសិទ្ធិក្នុងការពឹងពាក់មេធាវីផងដែរ ដើម្បីការពារឧត្តមប្រយោជន៍របស់អ្នក ។ ការឆ្លងឆ្លើយរវាងអ្នក និងមេធាវីរបស់អ្នកក្រៅសវនាការមិនអាចយកមកធ្វើជាកស្តុតាងបានឡើយ ។

មាត្រា ៣០០ មាត្រា ៣០១ និងមាត្រា ៣២១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និង មាត្រា ១៤ (៣)(ឃ) នៃ ក.អ.ស.ព.ន។

**សិទ្ធិទទួលបានការសន្ទនា
ជាមុនថាគ្មានទោស**

អ្នកមានសិទ្ធិទទួលបានការសន្ទនាទុកជាមុនថាគ្មានទោស រហូតដល់តុលាការរកឃើញថាអ្នកមានទោសដែលប្រកាសជាស្ថាពរ ។ គ្រប់ការផ្តន្ទាទោស ត្រូវតែធ្វើឡើងដោយផ្អែកទៅលើភស្តុតាងដែលបានដាក់ចំពោះមុខតុលាការ ហើយការដាក់ទោសត្រូវតែធ្វើឡើងដោយគ្មានវិមតិសង្ស័យ ។ វិមតិសង្ស័យត្រូវបានជាអត្ថប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទជានិច្ច ។

មាត្រា ៣២១ និង មាត្រា ៣៥១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ មាត្រា ១៤ (២) នៃ ក.អ.ស.ព.ន និង មាត្រា ១១(១) នៃ ស.ស.ស.ម។

សិទ្ធិមានសេរីភាព

ជាគោលការណ៍ ជនត្រូវចោទត្រូវមានសេរីភាព ។ អ្នកមានសិទ្ធិស្នើសុំនៅក្រៅឃុំបាននៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃនីតិវិធី ។ អ្នក ឬមេធាវីរបស់អ្នកគួររៀបចំឯកសារ រួចដាក់ជូនទៅតុលាការដើម្បីសម្រេច ។ អ្នកអាចដាក់ពាក្យសុំនេះជាថ្មីម្តងទៀតបានទៅចៅក្រមស៊ើបសួរ ឬទៅសភាស៊ើបសួរក្នុងអំឡុងពេល ១ ខែ ក្រោយពេលដែលពាក្យសុំមុន ត្រូវបានបដិសេធ ។

មាត្រា ២០៣ ដល់ មាត្រា ២១៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ មាត្រា ៣២ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ មាត្រា ៩ នៃ ក.អ.ស.ព.ន និងមាត្រា ៣ នៃ ស.ស.ស.ម។

សិទ្ធិក្នុងការកោះហៅសាក្សី

អ្នកអាចស្នើឲ្យតុលាការកោះហៅសាក្សីដែលព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានកោះហៅ ដោយអ្នកត្រូវចេញសេហ្វិយចំណាយខ្លួនឯង ។

មាត្រា ២៩៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និងមាត្រា ១៤ (៣)(ង) នៃ ក.អ.ស.ព.ន។

**សិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ និង
សិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខ**

អ្នកមានសិទ្ធិក្នុងការធ្វើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះសាលក្រមតុលាការថ្នាក់ដំបូង និងមានសិទ្ធិធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខចំពោះសាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ ។ អ្នក ឬ មេធាវីរបស់អ្នកគួររៀបចំឯកសារដាក់ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ - បណ្តឹងសាទុក្ខ និងមូលហេតុនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះសាលក្រម ឬមូលហេតុនៃបណ្តឹងសាទុក្ខចំពោះសាលដីកា ក្នុងអំឡុងពេល ១ ខែ យ៉ាងយូរ បន្ទាប់ពីការប្រកាសសាលក្រម ឬសាលដីកានោះ ។

មាត្រា ៣៧៥ ដល់មាត្រា ៣៧៧ មាត្រា ៣៨២ មាត្រា ៤១៩ និងមាត្រា ៤២០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និង មាត្រា ១៤ (៥) នៃ ក.អ.ស.ព.ន។